

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz (spr.)
Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Adam Jewgraf

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy ze skargi **A. W.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Okręgowemu Inspektoratowi Służby Więziennej we W.**

o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie I C 1351/09, prowadzonej przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu

p o s t a n a w i a: odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

W skardze z dnia 14.03.2012 r. (nadanej w Urzędzie pocztowym w dniu 16.03.2012 r.) A. W. wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie I C 1057/10, prowadzonej przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu, który rozpoznawał jego powództwo wytoczone przeciwko Skarbowi Państwa – Okręgowemu Inspektoratowi Służby Więziennej we W. o zapłatę zadośćuczynienia w kwocie 350.000 zł. W uzasadnieniu skarżący podnosząc, iż pomimo przedawnienia Sąd Okręgowy prowadził sprawę przez okres ponad 2 lat domagał się zasądzenia na jego rzecz stosownego odszkodowania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

Zważyć należy, iż stosownie do treści przepisu art. 6 ust. 1 i 2 1 ustawy z dnia 17.06.2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843, ze zm. – dalej w skrócie ustawa), skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego a nadto zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie. Podkreślić przy tym należy, iż przytoczenie owych okoliczności nie może sprowadzać się jedynie do ogólnego zakwestionowania przez stronę czasu trwania procesu, ale powinno polegać na wskazaniu konkretnych czynności procesowych, których sąd nie podjął lub dokonał wadliwie w toku kontrolowanego pod względem terminowości postępowania (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21.02.2007 r., III SSP 5/07, LEX 966815). Stosownie zaś do dyspozycji art.9 ust. 1 ustawy skargę nie spełniającą tego wymagania sąd odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7.06.2005 r., III SPP 103/05, OSNP 2006 nr 1-2, poz. 35).

Przenosząc owe uwagi na grunt analizowanej sprawy stwierdzić należy, iż zdaniem Sądu Apelacyjnego podzielającego w pełni przytoczone powyżej poglądy orzecznictwa, skarga A. W. niespełniała wymogów określonych w art.6 ust. 2 ustawy skoro odnosiła się tylko i wyłącznie do ogólnego (w istocie jednozdaniowego) zakwestionowania czasu trwania przedmiotowego postępowania.

W konsekwencji istnienie tego konstrukcyjnego i nieusuwalnego braku formalnego prowadzić musiało do odrzucenia owej namiastki skargi bez wzywania do uzupełnienia jej braków po myśli przepisu art.9 ust. 1 w zw. z art.6 ust. 2 ustawy. Niewątpliwie bowiem brak sprecyzowania okoliczności i zarzutów uzasadniających żądanie stwierdzenia przewlekłości toczącego się postępowania przed Sądem I instancji uniemożliwił dokonanie przez Sąd Apelacyjny oceny przewlekłości tej fazy postępowania (czynności Sądu Okręgowego w zakresach wymienionych w art. 2 ustawy).

Mając zatem całokształt powyższych okoliczności na względzie Sąd Apelacyjny, w oparciu o powyżej wskazane przepisy orzekł jak w sentencji.

mw